

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

I. Contra Priscillianistas, qui sanctam trinitatem, non personis, sed tantum nominibus distinguunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

testati sunt, vt auctorem eius ac plerosque discipulos legum publicarum ense prosternerent. Videbant enim omnem curam honestatis auferri, omnem coniugiorum copulam solui, simulque diuinum ius humanumque subverti: si huiusmodi hominibus vsquam viuere cum tali professione licuisset. Et profuit diu ista districtio ecclesiastica lenitati, quæ etsi sacerdotali contenta iudicio cruentas refugit vltiones, seueris tamen Christianorum principum constitutionibus adiuuatur, dum ad spiritale nonnunquam recurrunt remedium qui timent corporale supplicium. Ex quo autem multas prouincias hostilis occupauit irruptio, & executionem legum tempestates interdixere bellorum, ex quo inter sacerdotes Dei difficiles comatus, & rari cœperunt esse Conuentus; inuenit ob publicam perturbationem secreta perfidia libertatem, & ad multarum mentium subuersionem his malis est incitata, quibus debuit esse correcta. Quæ vero illic, aut quanta pars plebium a contagione pestis huius aliena est, vbi (sicut caritas tua indicat) lethali morbo etiam quorundam sacerdotum corda corrupta sunt, & per quos opprimenda falsitas, & defendenda veritas credebatur, per ipsos doctrinæ Priscilliani, euangelium subditur Christi, vt ad profanos sensus pietate sanctorum voluminum deprauata, sub nominibus prophetarum & apostolorum non hoc prædicetur quod Spiritus sanctus docuit, sed quod diaboli minister inseruit? Quia ergo dilectio tua fideli, quantum potuit, diligentia damnatas olim opiniones decem & septem capitulis comprehendit: nos quoque strictim omnia retractemus, ne aliquid harum blasphemiarum aut tolerabile videatur, aut dubium.

I.

Primo itaque capitulo demonstratur, quam impie sentiant de trinitate diuina, qui & Patris, & Filii, & Spiritus sancti, vnam atque eandem asserunt esse personam, tamquam idem Deus, nunc Pater, nunc Filius, nunc Spiritus sanctus nominetur: nec alius sit qui genuit, alius qui genitus est, alius qui de vtroque processit: sed singularis vnitas in tribus quidem vocabulis, sed non in tribus sit accipiēda personis. Quod blasphemix genus de Sabellii opinione suspulerunt, cuius discipuli etiam Patropassiani merito nuncu-

pantur: quia si ipse est Filius qui & Pater, crux Filii, Patris est passio: & quidquid in forma serui Filius Patri obediendo sustinuit, totum in se Pater ipse suscepit. Quod catholica fidei sine ambiguitate contrarium est, quæ trinitatem vnitatis sic homouision confitetur, vt Patrem & Filium & Spiritum sanctum sine confusione indiuisos, sine tempore sempiternos, sine differentia credat æquales: quia vnitatem in trinitate non eadem persona, sed eadem implet essentia.

I I.

In secundo capitulo ostenditur ineptum vanumque commentum, de processionibus quarumdam virtutum ex Deo, quas habere cœperit, & quas essentia sua ipse præcesserit: in quo Arianorum quoque suffragantur errori, dicentium, quod Pater prior Filio sit, quia fuerit aliquando sine Filio, & tunc Pater esse cœperit, quando Filium genuerit. Sed sicut illos catholica ecclesia detestatur, ita & istos, qui putant vnquam Deo id, quod eiusdem essentia, defuisse. Quem sicut mutabilem, ita & proficientem dicere nefas est. Quam enim mutatur quod minuitur, tam mutatur etiam quod augetur.

III.

Tertii vero capituli sermo designat, quod iidem impii asserant, ideo vnigenitum dici Filium Dei, quia solus sit natus ex Virgine. Quod vtique non auderent dicere, nisi Pauli Samosatani & Photini virus hausissent, qui dixerunt Dominum nostrum Iesum Christum, antequam nasceretur ex virgine Maria, non fuisse. Si autem isti aliud de suo sensu intelligi volunt, neque principium de matre dant Christo, asserant necesse est non vnum esse Filium Dei, sed alios quoque ex summo Patre progenitos, quorum hic vnus sit natus ex femina, & ob hoc appelletur Vnigenitus, quia hanc nascendi conditionem alius filiorum Dei nemo suscepit. Quaquauersum igitur se contulerint, in magna tendunt impietatis abruptum, si Christum Dominum, vel ex matre volunt habere principium, vel Patris Dei vnigenitum diffitentur: cum & de matre is natus sit, qui erat Deus Verbum, & de Patre nemo sit genitus præter Verbum.

IV.

Quarto autem capitulo continetur, quod natalem